

DOI:

Causal the Structure of Relationships Causal in Preventing Alcohol Consumption among Teenagers in Rayong Province¹

Waraporn Sangarun²Prateep Jinng³Laddawan Kasemnet⁴*Received: July 04, 2018**Accepted: July 18, 2018*

Abstract

The purpose of this study was to empirically validate the causal relationship model of the behavior in preventing consumption of alcohol among Teenagers. The samples consisted of 439 teenagers students who studied in Rayong. The sample method was Multi-stage sampling. Questionnaires were used to collect data, with Cronbach's Alpha Coefficient between 0.70 - 0.93. The data were analyzed by structured equation modeling technique. The result showed that the proposed model fitted with the empirical data (chi-square = 861.77, df = 280, p = 0.01, chi-square/df = 3.07, RMSEA = 0.068, CFI = 0.98, NFI = 0.98). The result of path analysis showed that 1) Intention of preventing drinking alcohol and planning of preventing drinking alcohol had positive and direct effect on behavioral in preventing drinking alcohol ($\beta = 0.71, 0.10, p < 0.01$, respectively) 2) Self-efficacy of preventing drinking alcohol played a mediating role variable of the indirect effects on behavioral in preventing drinking alcohol to across intention of preventing drinking alcohol and planning of preventing drinking alcohol ($\beta = 0.50, p < 0.01$) 3) Perceived behavioral control of preventing drinking alcohol, attitude toward preventing drinking alcohol and Subjective norm toward preventing drinking alcohol played a mediating role variable of the indirect effects between intention of preventing drinking alcohol and preventing drinking alcohol ($\beta = 0.21, 0.08, 0.08, p < 0.01$, respectively)

Keywords: causal factors, preventing alcohol consumption, thai teenagers

¹ Doctoral Thesis for the Philosophy Degree in Applied Behavioral Science Research, Behavioral Science Research Institute, Srinakharinwirot University

² Graduate student, Doctoral degree in Applied Behavioral Science Research, Srinakharinwirot University, E-mail: p.sangarun@gmail.com

³ Assistant Professor at Behavioral Science Research Institute, Srinakharinwirot University

⁴ Associate Professor, Retired Government Official at Behavioral Science Research Institute, Srinakharinwirot University

DOI:

โครงสร้างความสัมพันธ์เชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อพฤติกรรมป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ของวัยรุ่นตอนต้น ในจังหวัดระยอง¹

วราภรณ์ แสงอรุณ²ประทีป จินน์³ลัดดาวัลย์ เกษมเนตร⁴

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อตรวจสอบโครงสร้างความสัมพันธ์เชิงสาเหตุที่มีผลต่อพฤติกรรมป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่นตอนต้น กลุ่มตัวอย่าง คือ วัยรุ่นตอนต้นที่เป็นนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในจังหวัดระยอง จำนวน 439 คน ทำการสุ่มแบบหลายขั้นตอน เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถาม จำนวน 16 ชุด ที่มีค่าความเชื่อมั่นอยู่ระหว่าง 0.70 ถึง 0.93 และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเทคนิคการวิเคราะห์สมการโครงสร้าง ผลการวิจัยพบว่า โครงสร้างความสัมพันธ์เชิงสาเหตุมีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ หลังจากการปรับโมเดล ($\chi^2 = 861.77$, $df = 280$, $p < 0.01$, $\chi^2/df = 3.07$, $RMSEA = 0.068$, $CFI = 0.98$, $NFI = 0.98$) ผลการทดสอบเส้นทางอิทธิพล พบว่า ตัวแปรที่มีความสำคัญ ได้แก่ 1) ความตั้งใจป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ การวางแผนป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ มีอิทธิพลทางตรงต่อพฤติกรรมป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ($\beta = 0.71$, 0.10 , $p < 0.01$ ตามลำดับ) 2) การรับรู้ความสามารถของตนในการป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ มีอิทธิพลทางอ้อมต่อพฤติกรรมป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ผ่านความตั้งใจป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และการวางแผนการป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ($\beta = 0.50$, $p < 0.01$) และ 3) การรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เจตคติต่อพฤติกรรมป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการกระทำพฤติกรรมป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีอิทธิพลทางอ้อมพฤติกรรมป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ผ่านความตั้งใจป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ($\beta = 0.21$, 0.08 , 0.08 $p < 0.01$, ตามลำดับ)

คำสำคัญ: ปัจจัยเชิงสาเหตุ พฤติกรรมป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ วัยรุ่นตอนต้น

¹ ปริญญาณินพนธ์ระดับดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์ สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

² นิสิตปริญญาเอก สาขาวิชาการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์ สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

E-mail: p.sangarun@gmail.com

³ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ประจำสถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

⁴ รองศาสตราจารย์ ข้าราชการบำนาญ สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

บทนำ

ปัญหาการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ก่อให้เกิดความเสียหายต่อตนเองและสังคมในภาพรวม ซึ่งเป็นสาเหตุสำคัญอันดับต้น ๆ ของการเสียชีวิตก่อนวัยอันควรของประชากรของแต่ละประเทศ องค์การอนามัยโลกถือเป็นปัญหาเร่งด่วนที่ต้องแก้ไขรองจากโรคเอดส์ (อัจฉรา มุรรัตน, 2557) ดังนั้นการสร้างเสริมให้ประชาชนทุกเพศทุกวัยหันมาให้ความสำคัญและละเว้นจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จึงเป็นสิ่งสำคัญ ผลการสำรวจพบว่าวัยรุ่นไทยมีแนวโน้มการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เพิ่มมากขึ้น คือ จากปี พ.ศ. 2550, 2556 และ 2557 คิดเป็นร้อยละ 12.8 17.4 และ 32.3 ตามลำดับ (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2557) และเมื่อสำรวจเป็นรายจังหวัดของกรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข พบว่าการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่นในจังหวัดระยองมีดัชนีคะแนนความเสี่ยงเกินกว่ามาตรฐาน คือ มากกว่าร้อยละ 0.54 ผลการศึกษาพบว่า ในการทดลองดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ครั้งแรกอยู่ในช่วงอายุระหว่าง 12-15 ปี การดื่มส่งผลกระทบต่อการดำเนินชีวิตทั้งตนเอง ครอบครัวและสังคม ดังนั้นการสร้างเสริมให้วัยรุ่นตอนต้นมีพฤติกรรมป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่ป้องกันได้ จึงเป็นสิ่งสำคัญ

การป้องกันเป็นแนวทางที่ได้รับการยอมรับในการแก้ไขปัญหาการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่น และยังเป็นทางเลือกระยะเวลาก่อนการเริ่มต้นดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ให้ห่างออกไป อีกทั้งยังเป็นการสร้างภูมิคุ้มกันให้กับวัยรุ่น ก่อนที่จะเข้าสู่วัยหนุ่มสาว ซึ่งมีความเสี่ยงมากกว่าวัยรุ่นตอนกลางและตอนปลาย การเสริมสร้างและพัฒนาจึงควรเริ่มในช่วงวัยนี้ (สิทธิพงศ์ วัฒนานนท์สกุล, 2552) การดำเนินการป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ผ่านมานั้น มีการจัดการเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมภายนอก โดยมีหน่วยงานภาครัฐได้จัดให้มีมาตรการเพื่อแก้ไขปัญหานี้ได้แก่ การจำกัดอายุของผู้ซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ การจำกัดเวลาการขาย ฯลฯ รวมถึงการณรงค์ต่าง ๆ มาตรการทางสังคมที่จัดเข้าเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาแต่ยังไม่มีหลักฐานชี้ชัดถึงประสิทธิผลการให้ความรู้และปลูกฝังจากสถานศึกษาว่าจะช่วยป้องกันหรือชะลอการเริ่มต้นการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่นเหล่านี้ได้ (พัชรา เอี่ยมกิจการ, 2553)

นอกจากนี้ยังมีแนวทางที่พยายามแก้ไขปัญหาดังกล่าวที่ตัวบุคคล โดยบุคคลจะต้องป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ด้วยตนเอง ทั้งนี้ปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อพฤติกรรมป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่นตอนต้น ซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับคุณลักษณะภายในของบุคคลและสภาพแวดล้อมภายนอก ผู้วิจัยได้นำทฤษฎีพฤติกรรมตามแผน (Ajzen, 1991) และแนวคิดเชิงทฤษฎี The Health Action Process Approach มาร่วมกันอธิบายพฤติกรรมป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ผลการศึกษาที่ผ่านมาชี้ให้เห็นว่าตัวแปรในชุดทฤษฎีพฤติกรรมตามแผนและความตั้งใจแสดงพฤติกรรม สามารถทำนายและอธิบายพฤติกรรมของบุคคลได้ดี (McEchan, et al., 2011) และจากผลการศึกษาพฤติกรรมด้านสุขภาพ พบว่า การรับรู้ความสามารถของตนเอง การรับรู้ความเสี่ยงส่งผลต่อความตั้งใจแสดงพฤติกรรมทำให้บุคคลมีการเตรียมความพร้อมที่จะปฏิบัติโดยการวางแผน (Planning) และยังมีความเกี่ยวข้องกับการสนับสนุนทางสังคม กล่าวคือ เมื่อบุคคลได้รับการสนับสนุนทางสังคมส่งผลให้เกิดความตั้งใจแสดงพฤติกรรมและทำพฤติกรรมนั้นด้วย (Shcwarzer, 2008; Gollwizer, 2006; Zhou, et al., 2015) โดยการเปิดรับข้อมูลข่าวสารส่งผลต่อการสร้างค่านิยม การปลูกฝัง

คุณธรรมและศีลธรรมที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการแก้ไขปัญหาการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (กำพล ดวงพรประเสริฐ, 2553)

จากการทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในปี พ.ศ. 2548 – พ.ศ. 2560 พบว่า มีการศึกษาพฤติกรรมป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ยังมีอยู่น้อยมาก ส่วนใหญ่เป็นการศึกษาพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และเป็นการศึกษาเชิงสหสัมพันธ์ของตัวแปรและทำนาย มากกว่าศึกษาถึงอิทธิพลของปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และยังไม่ครอบคลุมถึงปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกของบุคคลที่อธิบายพฤติกรรมของบุคคลที่เกิดขึ้น และยังขาดการศึกษาวิจัยขั้นสูงที่มีการใช้สถิติในการวิเคราะห์อันจะนำมาซึ่งผลการศึกษาที่อธิบายได้ชัดเจนมากขึ้น (พรนภา หอมสินธุ์, 2552) ผลการศึกษานี้จะช่วยเพิ่มหลักเชิงประจักษ์ที่เป็นข้อค้นพบซึ่งสามารถนำไปส่งเสริมและพัฒนาพฤติกรรมป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่นตอนต้นในบริบทใกล้เคียงได้มากขึ้น และเป็นพื้นฐานการวิจัยในอนาคตต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาโครงสร้างความสัมพันธ์เชิงสาเหตุและค้นหาขนาดอิทธิพลของตัวแปรเชิงสาเหตุสำคัญที่มีผลต่อพฤติกรรมป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่นตอนต้น

การประมวลเอกสารที่เกี่ยวข้อง

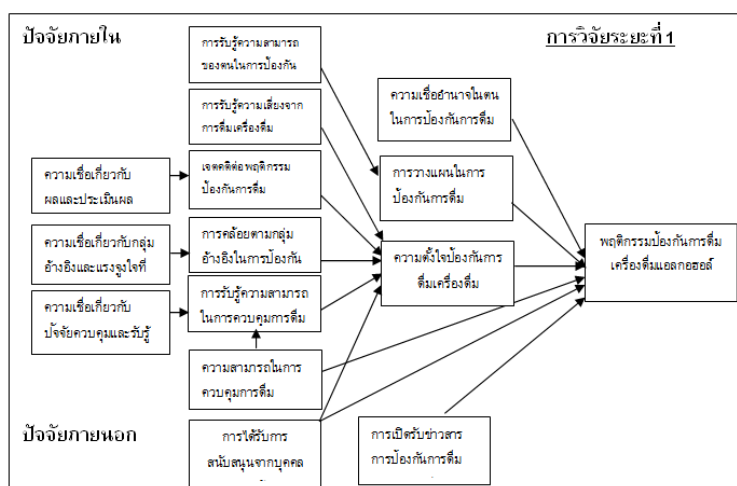
ครั้งนี้ผู้วิจัยจึงได้ดำเนินการศึกษาตามแนวทางทางพฤติกรรมศาสตร์เพื่อทำความเข้าใจพฤติกรรมป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่นตอนต้น ในการวิเคราะห์สาเหตุของพฤติกรรมมนุษย์ 2 ประเภท คือ สาเหตุภายในของบุคคล ซึ่งเป็นลักษณะทางจิตของบุคคล และสาเหตุที่มาจากภายนอกของบุคคล เช่น สภาพแวดล้อมทางสังคม จากการทบทวนแนวคิดทฤษฎีการวิเคราะห์ปัจจัยเชิงสาเหตุของพฤติกรรมป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์นั้น มีรายละเอียดดังนี้

ตามแนวคิดทฤษฎีพฤติกรรมตามแผน ความตั้งใจป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ หมายถึง ระดับความมุ่งมั่นส่วนบุคคลของวัยรุ่นตอนต้นที่จะแสดงพฤติกรรมป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ว่ามีมากน้อยเพียงใดที่จะหลีกเลี่ยงสิ่งชักนำไปสู่การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ การแสดงความตั้งใจที่จะปฏิเสธเมื่อมีบุคคลชวนไปดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และการแสดงถึงความตั้งใจที่จะใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์โดยไม่เข้าไปเกี่ยวข้องกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ความตั้งใจของบุคคลเป็นตัวแสดงถึงความพยายามที่จะทำพฤติกรรม และแนวคิดเชิงทฤษฎีของกระบวนการกระทำด้านสุขภาพ (The Health Action Process Approach: HAPA) พบว่าความตั้งใจแสดงพฤติกรรมนั้น ต้องเป็นความตั้งใจที่ดีถึงจะส่งผลให้บุคคลมีการวางแผนทำพฤติกรรมอย่างมีเป้าหมายจนนำไปสู่ความสำเร็จ ผลการศึกษาพบว่าความตั้งใจแสดงพฤติกรรมกับการวางแผน สามารถทำนายและอธิบายการเกิดพฤติกรรมของบุคคล ซึ่งพบว่าการนำไปศึกษาในบริบทของปัญหาการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (Marcoux & Shop, 1997) มีการนำไปศึกษาพฤติกรรมการสูบบุหรี่ในวัยรุ่น พบว่าความตั้งใจหยุดสูบบุหรี่ส่งผลทางตรงต่อการวางแผนหยุดสูบบุหรี่ (Radtko, et al., 2012) ซึ่งการวางแผน (Planning) จะนำไปสู่บุคคล

ประสบความสำเร็จ ตามเป้าหมายที่ตนเองกำหนดไว้ได้ แต่เมื่อบุคคลเข้าไปสู่เรื่องที่มีความยากและแตกต่างออกไป อธิบายบนแนวคิดการแปลงเจตนาไปสู่การปฏิบัติ เชื่อว่า บุคคลที่มีความตั้งใจที่ดี จะมีการกำหนดเป้าหมาย และ จะทำพฤติกรรมตามที่ได้ตั้งใจไว้ได้สำเร็จ (Gollwitzer, 1999) การวางแผนป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ หมายถึง การเตรียมการกระทำการป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่นตอนต้นต้องเผชิญกับสถานการณ์หรือ อารมณ์ที่จะนำไปสู่การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ได้แก่ 1) การวางแผนกระทำ คือ การกำหนดว่าจะทำอย่างไร แบบไหนในสถานการณ์ที่ต้องเผชิญกับสิ่งที่ชักจูงไปสู่การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และ 2) วางแผนรับมือกับ อุปสรรคที่เกิดขึ้นกะทันหันและไม่ได้คาดคิดมาก่อน คือ การวางแผนกระทำเมื่อต้องเผชิญกับอารมณ์และเหตุการณ์ ที่จะนำไปสู่การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่เกิดขึ้นโดยไม่ได้ตั้งตัวไว้ก่อนล่วงหน้า นอกจากนี้แนวคิดเชิงทฤษฎี The Health Action Process Approach ยังพบว่า การรับรู้ความสามารถของตมมีอิทธิพลต่อการเลือกกระทำ พฤติกรรมของบุคคล กล่าวคือ ถ้าบุคคลมีการรับรู้ความสามารถของตนอย่างถูกต้อง และเชื่อว่าตนนั้นมีความสามารถพอที่จะกระทำพฤติกรรมนั้น ๆ ได้ ดังนั้นความเชื่อในความสามารถของตมจึงส่งผลให้บุคคลไปสู่ผล ที่พึงปรารถนา (วิลาสลักษ์ ชั่ววลี, 2543) และกำหนดว่าบุคคลนั้นจะมีพฤติกรรม แบบแผนและมีการตอบสนอง ทางอารมณ์อย่างไร เมื่อเขาอยู่ในสภาพการณ์ที่ต้องใช้ความพยายามสูง ดังนั้นการรับรู้ความสามารถของตมจึงมีความสัมพันธ์กับความตั้งใจแสดงพฤติกรรม สอดคล้องกับการศึกษาของ Scharzer และคณะ (2007) ผลการศึกษา ต่อพฤติกรรม 4 พฤติกรรม คือพฤติกรรมคาดเข็มขัดนิรภัยขณะโดยสารรถยนต์ในกลุ่มวัยรุ่น พฤติกรรมการใช้เข็มขัดพิน การบริโภคอาหาร การเคลื่อนไหวร่างกาย พบว่าการรับรู้ความสามารถของตมมีปฏิสัมพันธ์กับความตั้งใจ แสดงพฤติกรรมทั้ง 4 พฤติกรรม ความตั้งใจที่จะบริโภคอาหาร การวางแผนบริโภคอาหารของนักศึกษา มหาวิทยาลัย (Zhou, et al., 2013) และส่งผลทางตรงต่อความตั้งใจในการออกกำลังกายของวัยรุ่นที่ศึกษาในระดับเกรด 8 และ 9 และพบว่า การรับรู้ความสามารถของตมในการปฏิเสธการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีความสัมพันธ์ทางลบกับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่น (Dijkstra, et al., 2001) การรับรู้ความเสี่ยงจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์กับความตั้งใจแสดงพฤติกรรม และการรับรู้ความเสี่ยงและการตั้งใจที่จะเลิกสูบบุหรี่ของบุคคลที่มีอายุ 18 ปีมีความแตกต่างระหว่างผู้ที่มีความตั้งใจเลิกสูบบุหรี่และผู้ที่ไม่มีความตั้งใจเลิกสูบบุหรี่ โดยบุคคลที่มีความตั้งใจจะเลิกสูบบุหรี่จะมีการรับรู้ความเสี่ยงมากกว่าผู้ที่ไม่ตั้งใจจะเลิกสูบบุหรี่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นอกจากนี้ยังพบว่า ความเชื่ออำนาจภายในตน ซึ่งเป็นจิตลักษณะสำคัญที่นำไปให้บุคคลสามารถดำเนินชีวิตได้อย่างประสบความสำเร็จและมีความสุข Rotter (1966) ให้ความหมาย ความเชื่ออำนาจภายในตน หมายถึง บุคคลที่เชื่อว่าความสำเร็จหรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับตนนั้นเป็นผลของการกระทำของตนเอง และความเชื่ออำนาจในตนด้านสุขภาพมีความสัมพันธ์ทางลบกับการใช้สารเสพติด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (Dielaman, et al., 1987)

ปัจจัยภายนอกตัวบุคคลหรือสภาพแวดล้อม พบว่า การสนับสนุนทางสังคม เป็นตัวแปรที่เกี่ยวข้องและมีอิทธิพลทางตรงต่อพฤติกรรมของบุคคล รวมทั้งพฤติกรรมป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ด้วย กล่าวคือ การที่วัยรุ่นตอนต้นได้รับการสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลรอบข้างมาก จะทำให้บุคคลตัดสินใจที่จะปฏิบัติ พฤติกรรมที่พึงปรารถนา ซึ่งการได้รับการสนับสนุนทางสังคมโดยเฉพาะกับบุคคลที่อยู่รอบข้าง เช่น เพื่อนใน

ชั้นเรียน ครูผู้สอน พ่อแม่หรือผู้ปกครอง ในด้านอารมณ์ ด้านการประเมินคุณค่า ด้านข้อมูลข่าวสาร และด้านสิ่งของและบริการ (House, 1981) จะส่งผลให้วัยรุ่นตอนต้นไม่เข้าไปเกี่ยวข้องกับกาดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มากขึ้น ทำให้มีพฤติกรรมป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มากขึ้นไปด้วย ดังเช่น พรพิมล วรวิมลพิรุฑพงศ์ และสงคราม เขาวนศิลป์ (2551) ที่พบว่า การสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัวและเพื่อน มีอิทธิพลทางตรงต่อพฤติกรรมหลีกเลี่ยงการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และดวงฤทัย สุคนธปฏิภาค (2547) พบว่า การรับรู้การสนับสนุนจากครอบครัว เพื่อน และครู มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ นอกจากนี้จากการทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่า การเปิดรับข้อมูลข่าวสาร ของบุคคล มีความสัมพันธ์และเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมหรือการกระทำของบุคคล มีส่วนช่วยเพิ่มพูนความรู้ และเปลี่ยนแปลงทัศนคติที่บุคคลมีอยู่ ซึ่งการรับข่าวสารที่มีประโยชน์จากสื่อต่าง ๆ มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมในเยาวชนไทย เช่น การสร้างค่านิยมในการดำเนินชีวิต การปลูกฝังคุณธรรมและศีลธรรม ความรู้และประเมินในสิ่งต่าง ๆ ที่อยู่รอบตัวของบุคคล การเปิดรับข้อมูลข่าวสารการป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์นั้น หมายถึง การรับทราบข้อมูลจากสื่อมวลชน สื่อออนไลน์ บุคคล และสื่อสิ่งพิมพ์โดยมีเนื้อหาสาระเพื่อการป้องกันตนเองจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ อันได้แก่ การเปิดรับข่าวสารและการยอมรับเนื้อหาข้อมูลเพื่อป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ผลการศึกษาที่ผ่านมาพบว่า การรับสื่อโฆษณาการรณรงค์การลด ละ เลิกการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมลด ละ เลิกการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (กษิตินทร์ ไตรทิพย์, 2552) การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับกฎหมายห้ามจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แก่บุคคลที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปีมีความสัมพันธ์กับการยอมรับกฎหมายห้ามจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และเป็นตัวแปรทำนายที่ดีเมื่อร่วมกับตัวแปรอื่น มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยเท่ากับ 0.43 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (กรนิภา ปัญญานันทกุล, 2553) และการวิจัยเชิงทดลองที่พบว่าการเปลี่ยนแปลงในด้านความรู้ ทัศนคติ และมีพฤติกรรมควบคุมและป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่น ในกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุม (พัชรา เอี่ยมกิจการ, 2553) จากการประมวลเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และแนวคิดในการวิเคราะห์ปัจจัยสาเหตุ ที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่นตอนต้น ผู้วิจัยได้นำมากำหนดความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ ในกรอบแนวคิดการวิจัยครั้งนี้ ดังแสดงภาพประกอบ 1

ภาพประกอบ 1 แสดงกรอบแนวคิดการวิจัย

สมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานหลักของการวิจัย คือ รูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุที่ผ่านการทบทวนแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ซึ่งมีสมมติฐานย่อยตามเส้นอิทธิพลของตัวแปรในโครงสร้างความสัมพันธ์ ได้แก่ 1) การวางแผนป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ความเชื่ออำนาจในตนในการป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ การรับรู้ข่าวสารป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และการสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลรอบข้าง มีอิทธิพลทางตรงต่อพฤติกรรมป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ 2) ความตั้งใจป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ มีอิทธิพลทางตรงและทางอ้อมต่อพฤติกรรมป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ผ่านการวางแผนป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ 3) การรับรู้ความสามารถของตนในการป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีอิทธิพลทางอ้อมต่อพฤติกรรมป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ผ่านความตั้งใจป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และการวางแผนป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ 4) ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่แท้จริง มีอิทธิพลทางตรงและทางอ้อมต่อพฤติกรรมป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ผ่านการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ 5) การรับรู้ความเสี่ยงจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เจตคติต่อพฤติกรรมป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ การรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ มีอิทธิพลทางอ้อมต่อพฤติกรรมป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ผ่านความตั้งใจป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

วิธีการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาโครงสร้างความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ (Causal Relationships) มีวัตถุประสงค์เพื่อตรวจสอบโครงสร้างความสัมพันธ์เชิงสาเหตุต่อพฤติกรรมป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ กลุ่มตัวอย่างคือ วัยรุ่นตอนต้นที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 1 - 3 ของโรงเรียนมัธยมศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 18 จังหวัดระยอง โดยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามแนวคิดของ Kline (1998) ผู้วิจัยทำการสุ่มแบบสองสามขั้นตอน ได้แก่ สุ่มแบบชั้นภูมิจากโรงเรียนทั้งหมด 19 โรงเรียน แบ่งโรงเรียนเป็น 4 กลุ่มตามขนาดของโรงเรียน ๆ ละ 1 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ 1 โรงเรียน โรงเรียนขนาดใหญ่ 1 โรงเรียน โรงเรียนขนาดกลาง 1 โรงเรียน และโรงเรียนขนาดเล็ก 1 โรงเรียน ทำการสุ่มแบบชั้นภูมิตามสัดส่วนในแต่ละระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1, 2 และ 3 มาชั้นละหนึ่งห้องเรียน โดยนักเรียนทั้งหมดในห้องเรียนในแต่ละระดับชั้นในแต่ละระดับชั้นเรียนตามสัดส่วนให้ครบทั้ง 4 โรงเรียน ได้นักเรียนมาทั้งหมด 439 ชุด

เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษานี้ ใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีทั้งหมดจำนวน 16 ชุด แบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยเชิงสาเหตุของพฤติกรรมป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่นตอนต้น ได้แก่ 1) พฤติกรรมป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ลักษณะข้อคำถามเป็นมาตรประมาณค่า 6 ระดับ ตั้งแต่จริงที่สุดถึงไม่จริงเลย มีค่าความเชื่อมั่น

(Reliability) ของแบบสอบถามทั้งฉบับ เท่ากับ 0.84 คำนวณหาค่าประกอบอยู่ระหว่าง 0.31- 0.852) การวางแผนป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ 3) การรับรู้ความเสี่ยงจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ 4) ความเชื่ออำนาจในตนเองในการป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ 5) การเปิดรับข้อมูลข่าวสารการป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ 6) การสนับสนุนจากบุคคลรอบข้าง ลักษณะข้อคำถามเป็นมาตรประมาณค่า 6 ระดับ ตั้งแต่จริงที่สุดถึงไม่จริงเลย มีค่าความเชื่อมั่น ของแบบสอบถามทั้งฉบับ เท่ากับ 0.88, 0.92, 0.93, 0.85 และ 0.87 ตามลำดับ มีค่าคำนวณองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.30 - 0.74, 0.51 - 0.76, 0.67 - 0.84, 0.28 - 0.81 และ 0.50 - 0.83 ตามลำดับ 7) การรับรู้ความสามารถของตนในการป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ลักษณะข้อคำถามเป็นมาตรประมาณค่า 6 ระดับ มั่นใจที่สุดถึงไม่มั่นใจเลย มีค่าความเชื่อมั่น ของแบบสอบถามทั้งฉบับ เท่ากับ 0.87 คำนวณองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.54 - 0.82 8) ความตั้งใจป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ลักษณะข้อคำถามเป็นมาตรประมาณค่า 7 ระดับ ตั้งแต่เป็นไปได้ถึงเป็นไปได้ มีค่าความเชื่อมั่น ของแบบสอบถามทั้งฉบับ เท่ากับ 0.88 มีค่าคำนวณองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.32- 0.80 9) ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่แท้จริง ลักษณะข้อคำถามเป็นมาตรจำแนกความหมาย 7 ระดับ ตั้งแต่ควบคุมได้มากที่สุดถึงไม่สามารถควบคุมได้เลย มีค่าความเชื่อมั่น ของแบบสอบถามทั้งฉบับ เท่ากับ 0.86 มีค่าคำนวณองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.67 - 0.80 สำหรับตัวแปร สำหรับแบบสอบถามต่อไปนี้ ได้แก่ 10) เจตคติต่อพฤติกรรมป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ วัดทางอ้อมและวัดทางตรง 11) การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการกระทำพฤติกรรมป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ วัดทางอ้อมและทางตรง 12) รับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ วัดทางอ้อมและทางตรง ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามโดยการสำรวจความเชื่อความเด่นชัดต่อพฤติกรรมป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ จากกลุ่มบุคคลที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ วัยรุ่นตอนต้นที่มีอายุ 12 - 15 ปีและกำลังศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 100 คน แล้วนำความเชื่อเด่นชัดที่มีความถี่สูง 5 อันดับ ไปสร้างเป็นประโยคข้อคำถาม เป็นมาตรจำแนกความหมาย 7 ระดับ โดยไม่ต้องวิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ เพราะอาจทำให้ความเชื่อที่เหลือนอยู่เป็นความเชื่อที่บุคคลมีเจตนาจะกระทำ และไม่มีเจตนาจะกระทำพฤติกรรมที่ศึกษาความเชื่อไม่แตกต่างกัน ส่วนความเชื่อที่แตกต่างกัน อาจถูกตัดทิ้งทั้งหมดแล้ว ดังนั้น ความรู้ และประโยชน์ที่จะได้ทราบถึงความเชื่อที่คน 2 กลุ่มเชื่อต่างกันก็จะขาดหายไป (ธีระพร อูวรรณโณ, 2528) ซึ่งเจตคติต่อพฤติกรรมป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์วัดทางตรงและทางอ้อม การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการกระทำพฤติกรรมป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์วัดทางตรงและทางอ้อม และการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์วัดทางตรงและทางอ้อม มีค่าความเชื่อมั่น ของแบบสอบถามทั้งฉบับ เท่ากับ 0.93, 0.91, 0.68, 0.94, 0.72 และ 0.76 ตามลำดับ

สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย 1) การวิเคราะห์เพื่อตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวัดตัวแปร 2) การวิเคราะห์หาค่าสถิติพื้นฐาน 3) ตรวจสอบความกลมกลืนของรูปแบบการวัดตัวแปรด้วยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน และ 4) ตรวจสอบความกลมกลืนของรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุตามสมมติฐานการวิจัยกับข้อมูลเชิงประจักษ์ด้วยการวิเคราะห์อิทธิพล โดยพิจารณาจากค่าดัชนีตรวจสอบความกลมกลืนของรูปแบบ ได้แก่

ค่าไค-สแควร์ (χ^2) ค่าสัดส่วนระหว่างไค-สแควร์กับองศาความอิสระ (χ^2/df) ค่า RMSEA ค่า SRMR ค่า CFI ค่า GFI และค่า NFI โดยมีเกณฑ์พิจารณา ดังนี้ ค่าไค-สแควร์ควรมีนัยสำคัญทางสถิติ ค่า χ^2/df ควรมีสัดส่วนไม่เกิน 5 ค่า RMSEA ควรมีค่าน้อยกว่าหรือเท่ากับ 0.08 ค่า CFI ต้องไม่ต่ำกว่า 0.90 GFI ต้องไม่ต่ำกว่า 0.90 และค่า NFI ต้องไม่ต่ำกว่า 0.90 (Kline, 1998)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาค้างได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นของกลุ่มตัวอย่าง พบว่าเป็นโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ ร้อยละ 29.8 โรงเรียนขนาดใหญ่ ร้อยละ 37.8 โรงเรียนขนาดกลาง ร้อยละ 15 และโรงเรียนขนาดเล็ก ร้อยละ 17.3 กลุ่มตัวอย่างเป็นเพศหญิง ร้อยละ 39.2 เพศชาย ร้อยละ 60.8 ส่วนใหญ่มีอายุ 13 ปี คิดเป็นร้อยละ 36.6 รองลงมา คืออายุ 14 ปี ร้อยละ 30.5 และอายุ 15 ปี ร้อยละ 25.3 กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1, 2 และ 3 ร้อยละ 39.2, 33.7 และ 27.1 ตามลำดับ มีผลการเรียนมีเกรดเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.01 - 4.00, 2.01 - 3.00 และ 1.00 - 2.00 ร้อยละ 60.8, 36 และ 3.20 ตามลำดับ สมาชิกในครอบครัวดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ คิดเป็นร้อยละ 67.1 และไม่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ร้อยละ 32.1 ประวัติการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่นตอนต้น ไม่เคยดื่ม คิดเป็นร้อยละ 41.7 เคยดื่มแต่ปัจจุบันไม่ดื่มแล้ว คิดเป็นร้อยละ 39.9 และเคยดื่มและปัจจุบันยังคงดื่มอยู่ ร้อยละ 18.5 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตทั้ง 17 ตัวแปร ในรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุภาพรวม พบว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ อยู่ระหว่าง 0.18 ถึง 0.75 ซึ่งเป็นค่าที่เหมาะสมสำหรับการวิเคราะห์สมการโครงสร้าง

ผลการตรวจสอบความกลมกลืนของโครงสร้างความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ ที่ส่งผลต่อพฤติกรรมป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พบว่า โครงสร้างความสัมพันธ์เชิงสาเหตุมีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยมีค่าดัชนีตรวจสอบความกลมกลืนของโมเดล ภายหลังที่มีการปรับแก้ไขและอยู่ในระดับที่ยอมรับ ได้แก่ ค่า $\chi^2 = 812.67$, $df = 279$, $p < .01$, $RMSEA = 0.066$, $CFI = 0.98$, $NFI = 0.98$ ผลพบว่า ตัวแปรสำคัญที่อิทธิพลทางตรงต่อพฤติกรรมป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ได้แก่ การวางแผนป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ความตั้งใจป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ มีค่าขนาดอิทธิพลมาตรฐาน เท่ากับ 0.10 และ 0.76 ตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ตัวแปรสำคัญที่อิทธิพลทางอ้อมต่อพฤติกรรมป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ได้แก่ การรับรู้ความสามารถของตนเองในการป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีค่าเท่ากับ 0.50 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยตัวแปรเชิงสาเหตุภายในรูปแบบความสัมพันธ์สามารถอธิบายความแปรปรวนของตัวแปรการวางแผนป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ความตั้งใจป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และพฤติกรรมป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ได้ร้อยละ 78, 74 และ 78 ตามลำดับ ส่วนการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เจตคติต่อพฤติกรรมป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ มีอิทธิพลทางอ้อมต่อพฤติกรรมป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ผ่านความตั้งใจป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ 0.21, 0.80 และ 0.08 ตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมที่แท้จริง การรับรู้ความเสี่ยงจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ความเชื่ออำนาจในตนในการป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ การรับรู้ข่าวสารป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และ

การสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลรอบข้าง มีอิทธิพลทางตรงต่อพฤติกรรมป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่พบว่าการสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลรอบข้าง มีอิทธิพลทางตรงต่อความตั้งใจ ป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ มีค่าขนาดอิทธิพลมาตรฐานเท่ากับ 0.16 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 รายละเอียดแสดงตามตาราง 1 และภาพประกอบ 2

สรุปและอภิปรายผล

จากวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 1 เพื่อศึกษาโครงสร้างความสัมพันธ์เชิงสาเหตุและค้นหาขนาดอิทธิพล ของตัวแปรเชิงสาเหตุที่สำคัญที่ส่งผลต่อพฤติกรรมป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่นตอนต้น ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสรุปได้ ดังนี้

1. การวางแผนป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีขนาดอิทธิพลมาตรฐาน เท่ากับ 0.10 อย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1 ทั้งนี้เนื่องมาในการเริ่มต้นที่จะปฏิบัติ พฤติกรรม บุคคลต้องมีการวางแผน (Planning) โดยมีการกำหนดเป้าหมายที่ชัดเจน ส่งผลให้บุคคลทำพฤติกรรม ได้ประสบความสำเร็จตามเป้าหมาย สอดคล้องกับแนวคิดการแปลงเจตนาไปสู่การปฏิบัติ ที่เชื่อว่าบุคคลที่มีความ ตั้งใจที่ดี จะมีการกำหนดเป้าหมายโดยระบุอย่างชัดเจนว่าจะทำอะไร ที่ไหนและทำอย่างไร (Gollwizer, 1999)

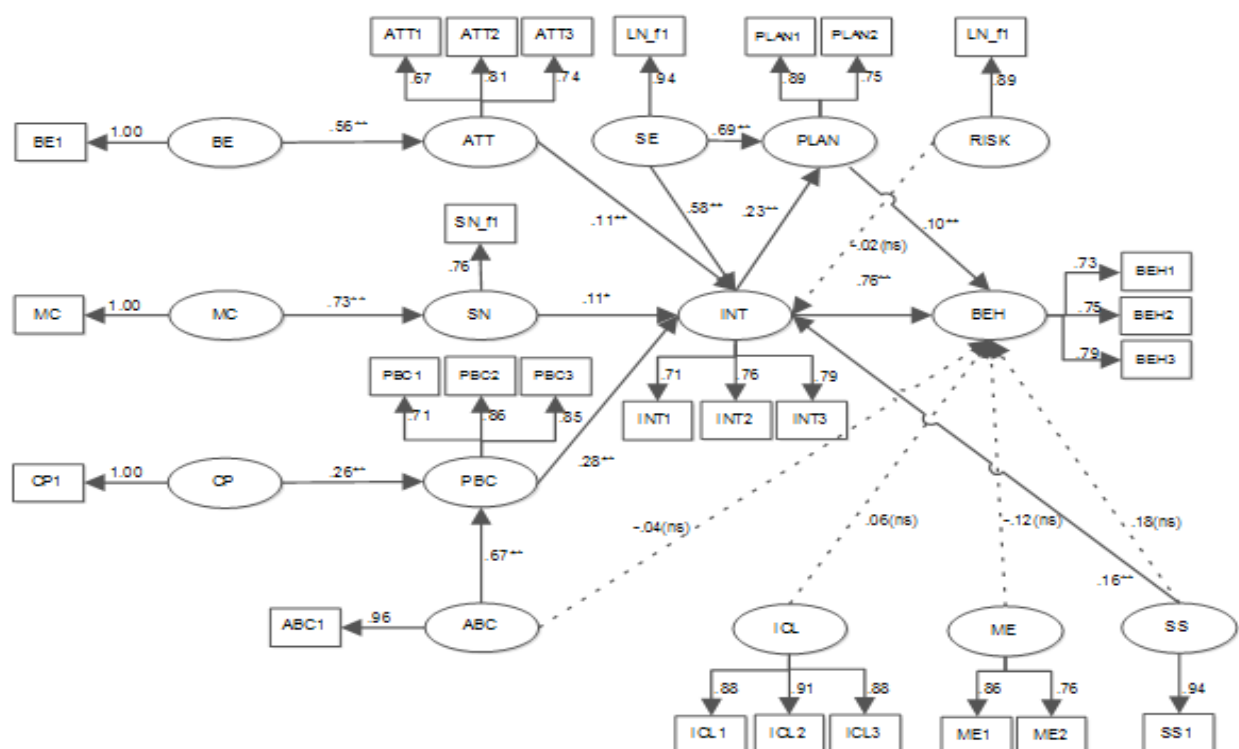
2. ความตั้งใจป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีอิทธิพลทางตรงต่อพฤติกรรมป้องกันการดื่มเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ มีขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.76 และความตั้งใจป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีอิทธิพลทางตรงต่อ การวางแผนป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ มีขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.23 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2 กล่าวได้ว่า วัยรุ่นตอนต้นมีความตั้งใจป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ คือ มีระดับความมุ่งมั่น ความพยายามส่วนบุคคลที่จะป้องกันตนเองไม่ไปดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และยังเป็น ความตั้งใจที่ดีด้วยแล้ว ส่งผลให้มีการวางแผนป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีความชัดเจน มั่นคง ไม่เปลี่ยนแปลง สอดคล้องกับทฤษฎีพฤติกรรมตามแผนของไอเซ็นที่ว่าการตั้งใจแสดงพฤติกรรมเป็นตัวกำหนด พฤติกรรมของบุคคล อธิบายได้ว่าเมื่อวัยรุ่นตอนต้นมีความตั้งใจป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ มีความ แน่วแน่ มุ่งมั่นที่จะกระทำพฤติกรรมป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในด้านการหลีกเลี่ยงจากสิ่งชักจูง ไปสู่การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ การปฏิเสธเมื่อถูกบุคคลชวนไปดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และมีความตั้งใจที่จะใช้ เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ไม่เข้าไปเกี่ยวข้องการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และเมื่อวัยรุ่นตอนต้นมีความตั้งใจที่ดี จะส่งผลให้มีการวางแผนป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ไว้อย่างชัดเจนด้วย ดังเช่นการศึกษาที่ผ่านมา พบว่า การตั้งใจที่จะยืนยันกับตนที่จะไม่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ส่งผลต่อพฤติกรรมลดการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ของวัยรุ่น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (Armitage, et al., 2014)

ตาราง 1 ค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพล (β) ของตัวแปรสาเหตุไปยังตัวแปรผลภายในรูปความสัมพันธ์เชิงสาเหตุที่ปรับแก้

ตัวแปร	ความตั้งใจป้องกันการดื่ม			การวางแผนป้องกันการดื่ม			พฤติกรรมป้องกันการดื่ม		
	$(r^2 = 0.74)$			$(r^2 = 0.78)$			$(r^2 = 0.78)$		
	DE	IE	TE	DE	IE	TE	DE	IE	TE
การวางแผนป้องกันการดื่ม	-	-	-	-	-	-	0.10**	-	0.10**
ความตั้งใจป้องกันการดื่ม	-	-	-	0.23**	-	0.23**	0.76**	0.02	0.74**
การรับรู้ความสามารถของตน	0.58**	-	0.58**	0.69**	0.13**	0.82**	-	-	0.50**
ในการป้องกันการดื่ม									
การรับรู้ความสามารถ	-	0.21**	0.21**	-	0.07*	0.07	-	0.21**	0.21
ในการควบคุมพฤติกรรมป้องกัน									
เจตคติต่อพฤติกรรมป้องกันการดื่ม	0.11**	-	0.11**	-	0.03*	0.03	-	0.08*	0.08*
การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการ	0.11*	-	0.11*	-	0.02	0.02	-	0.08*	0.08
ป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์									

$\chi^2 = 812.67$, $df = 279$, $p = 0.01$, $\chi^2/df = 2.91$, $RMSEA = 0.066$, $CFI = 0.98$, $NFI = 0.98$

DE หมายถึง อิทธิพลทางตรง (Direct effect) IE หมายถึง อิทธิพลทางอ้อม (Indirect effect) TE หมายถึง อิทธิพลโดยรวม (Total effect) * หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ** หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ภาพประกอบ 2 โครงสร้างความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของพฤติกรรมป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ตัวแปรแฝง

BEH =	พฤติกรรมป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	CP =	การรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (วัดทางอ้อม)
INT =	ความตั้งใจป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	ABC =	ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่แท้จริง
ATT =	เจตคติต่อพฤติกรรมป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (วัดทางตรง)	PLAN =	การวางแผนในการป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
BE =	เจตคติต่อพฤติกรรมป้องกันการดื่มเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ (วัดทางอ้อม)	SE =	การรับรู้ความสามารถของตนในการป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
SN =	การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการกระทำพฤติกรรมป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (วัดทางตรง)	RISK =	การรับรู้ความเสี่ยงจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
MC =	การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการกระทำพฤติกรรมป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (วัดทางอ้อม)	ILC =	ความเชื่ออำนาจในตนเองในการป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
PBC =	การรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (วัดทางตรง)	ME =	การเปิดรับข้อมูลข่าวสารการป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
		SS =	การสนับสนุนจากบุคคลรอบข้าง

3. การรับรู้ความสามารถของตนในการป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีอิทธิพลทางอ้อมต่อพฤติกรรมป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ผ่านความตั้งใจป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และการวางแผนป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ มีขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.50 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และพบอีกว่าการรับรู้ความสามารถของตนในการป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ส่งผลทางตรงต่อความตั้งใจป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ มีขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.58 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นไปตามสมมติฐานที่ 1 ส่วนรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เจตคติต่อพฤติกรรมป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ มีอิทธิพลทางอ้อมต่อพฤติกรรมป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ผ่านความตั้งใจป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ซึ่งมีขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.21, 0.08 และ 0.08 ตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นไปตามสมมติฐานที่ 4 5 และ 6 จากผลการวิจัยจะเห็นได้ว่าการรับรู้ความสามารถของตนในการป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ มีขนาดอิทธิพลสูงกว่าชุดตัวแปรของพฤติกรรมตามแผนของไอเซ็น และสามารถอธิบายได้ดีกว่าตัวแปรในชุดทฤษฎีพฤติกรรมตามแผนของ Ajzen อธิบายได้ว่า เมื่อวัยรุ่นตอนต้นมีการรับรู้ถึงความเชื่อมั่นต่อความสามารถของตนที่จะป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ส่งผลให้เกิดความตั้งใจป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ มีการเตรียมความพร้อมของการปฏิบัติโดยใช้วิธีการวางแผนป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และเชื่อว่าพฤติกรรมป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์กระทำได้ง่าย มีความเป็นไปได้ที่จะกระทำ มีความเชื่อเกี่ยวกับผลของการกระทำและการประเมินผลของพฤติกรรมป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ไปทางที่ดี รับรู้ถึงอิทธิพลของกลุ่มอ้างอิงที่มีความสำคัญกับตนเองส่วนใหญ่ ปฏิบัติตนเพื่อป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และเชื่อว่าบุคคลเหล่านั้นต้องการให้เขาป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ จะทำให้เขาคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และวัยรุ่นตอนต้นรับรู้ด้วยว่า

การที่จะป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้หรือไม่นั้น ยังขึ้นอยู่กับความสามารถควบคุมพฤติกรรมที่แท้จริงของตนเองด้วย

ผลการวิจัยในส่วนนี้แสดงให้เห็นว่า การรับรู้ความสามารถของตน สามารถร่วมอธิบายพฤติกรรมป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้ ดังที่ Bandura (1986) กล่าวว่า การรับรู้ความสามารถของตนในการกระทำกิจกรรมต่าง ๆ บุคคลมีแนวโน้มที่จะเลือกกระทำกิจกรรมนั้น มีความมุ่งมั่น มีความพยายามในการที่จะกระทำกิจกรรมให้สำเร็จ และยังรับรู้ความสามารถของตนสูงในเรื่องใด เขาจะมีการเรียนรู้และเกิดผลสัมฤทธิ์ในเรื่องนั้นสูงด้วย โดยการรับรู้ความสามารถของตนนี้จะส่งผลทางอ้อมต่อพฤติกรรมผ่านความตั้งใจแสดงพฤติกรรม (White, et al., 1994; cited Banura, 1977) นอกจากนี้ เมื่อบุคคลรับรู้ถึงความเชื่อมั่นในความสามารถของตนแล้ว จะเริ่มต้นเพื่อหาวิธีการที่จะต้องทำอย่าง แบบไหนถึงจะสำเร็จแม้ว่าจะมีอุปสรรค โดยการรับรู้ความสามารถของตนส่งผลทางอ้อมต่อพฤติกรรมผ่านการวางแผน (Schwarzer & Luszczynska, 2008) สอดคล้องกับผลการศึกษาพฤติกรรมคาดเดาเชิงจิตวิทยาโดยสารถยนต์ การใช้เข็มขัดพิน การบริโภคอาหาร และการทำกิจกรรมเคลื่อนไหวที่ศึกษาในกลุ่มวัยรุ่น พบว่า การรับรู้ความสามารถของตนส่งผลทางตรงต่อความตั้งใจแสดงพฤติกรรมทั้ง 4 พฤติกรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (Schwarzer, et al., 2007) และผลการศึกษาพฤติกรรมหลีกเลี่ยงการขับขี่ยานพาหนะเมื่อดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในกลุ่มผู้กระทำผิดครั้งแรก พบว่า การรับรู้ความสามารถของตนส่งผลทางตรงต่อการวางแผนหลีกเลี่ยงการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แล้วขับขี่ยานพาหนะในอนาคต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (Wilson, et al., 2016)

4. ผลการศึกษาพบว่าความเชื่ออำนาจในตนในการป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์พบว่าไม่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 8 ถึง 11 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะวัยรุ่นตอนต้นที่สามารถป้องกันการดื่มเครื่องดื่มและไม่สามารถป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้นั้น ยังมีความยึดมั่นในสิ่งที่นอกเหนือไปจากอำนาจการควบคุมของตนที่จะป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้ ไม่ได้เป็นผลมาจากกระทำของตนเอง ซึ่งความเชื่ออำนาจในตนของบุคคลมีความเกี่ยวข้องกับการปรับตัวในสถานการณ์ที่มีการเปลี่ยนแปลง แต่สถานการณ์ที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันของวัยรุ่นตอนต้นที่จะกระทำพฤติกรรมป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์นั้นไม่โหดร้ายและรุนแรง ส่วนการรับรู้ข่าวสารป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์พบว่าไม่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ซึ่งไม่เป็นไปตามการทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง อาจเป็นเพราะข้อมูลข่าวสารที่ได้มีทั้งข้อมูลเชิงบวกและเชิงลบต่อพฤติกรรมป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ การเปิดรับข้อมูลข่าวสารมากหรือน้อยจึงไม่ส่งผลต่อพฤติกรรมฯ สอดคล้องกับการศึกษาที่ผ่านมาที่พบว่าวัยรุ่นอายุระหว่าง 13 – 22 ปี มีการเปิดรับข่าวสารปัญหาที่เกิดจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์โดยรวมอยู่ในระดับต่ำ และการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้เพื่อการป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ยังมีอยู่น้อยจนไม่ส่งผลต่อพฤติกรรมป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (กำพล ดวงพรประเสริฐ, 2558) ส่วนการสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลรอบข้าง ไม่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ กล่าวคือ การที่จะได้รับการสนับสนุนจากบุคคลมากหรือน้อยจึงไม่ส่งผลต่อพฤติกรรมป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ อาจเป็นไปได้ว่าการสนับสนุนจากบุคคลรอบข้าง ได้แก่ เพื่อน ครู และผู้ปกครองเกี่ยวกับการป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

เป็นสถานการณ์ที่เกิดขึ้นน้อยในชีวิตประจำวันของวัยรุ่นตอนต้นและยังไม่ประสบกับสภาพปัญหาที่ร้ายแรง การได้รับการช่วยเหลือในด้านอารมณ์และข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ จากบุคคลที่อยู่รอบข้างจึงไม่มีผลต่อการมีพฤติกรรมป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ข้อเสนอแนะในการวิจัย

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. จากผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่นตอนต้น ได้รับอิทธิพลสูงจากความตั้งใจป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ การวางแผนป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ นอกจากนี้ การรับรู้ความสามารถของตนในการป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีอิทธิพลทางอ้อมต่อพฤติกรรมป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ผ่านความตั้งใจป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และการวางแผนป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ดังนั้นหากต้องการให้วัยรุ่นตอนต้นมีพฤติกรรมป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้แก่บุคลากรสาธารณสุข ครู เป็นต้นจำเป็นจะต้องเสริมสร้างตัวแปรภายในของบุคคล ได้แก่ ความตั้งใจป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ โดยการสร้างความตระหนักให้เห็นถึงความสำคัญของผลกระทบที่เกิดจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทั้งจากสังคม และผลกระทบที่เกิดขึ้นกับตนเองของวัยรุ่นตอนต้น เพื่อให้วัยรุ่นตอนต้นมีความตั้งใจป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ดี ที่จะหาวิธีการต่าง ๆ ในการป้องกันตนเองไม่ให้เข้าไปสู่วงจรการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ทั้งนี้ต้องมีการเสริมสร้างการรับรู้ความสามารถของตนในการป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์โดยการฝึกปฏิบัติการวางแผนป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ชัดเจน เมื่อต้องเผชิญกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันของตนเอง ทำให้สามารถป้องกันตนเองจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้สำเร็จ เนื่องจากการฝึกปฏิบัติจนประสบความสำเร็จบ่อยครั้งจะทำให้ตนเองเกิดความเชื่อมั่นว่าสามารถทำได้

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. นำรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุไปศึกษากับกลุ่มตัวอย่างอื่นในบริบทที่แตกต่างออกไป ที่มีอัตราความเสี่ยงของการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เกินมาตรฐานที่กรมควบคุมโรคได้กำหนดค่ามาตรฐานไว้ เพื่อช่วยในการยืนยันและสรุปผลการศึกษาที่พบในงานวิจัยครั้งนี้ต่อไป

2. ประสิทธิภาพของโปรแกรมพัฒนาพฤติกรรมป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่สามารถนำไปสู่การปฏิบัติ และให้เหมาะสมกับบริบทที่ผู้สนใจศึกษาต่อไป

เอกสารอ้างอิง

กรนิภา ปัญจนันทกุล. (2553). *การเปิดรับข่าวสาร ทักษะคิด และการยอมรับของวัยรุ่นที่มีต่อกฎหมาย*

ห้ามจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แก่บุคคลซึ่งมีอายุต่ำกว่า 20 ปีบริบูรณ์. (วิทยานิพนธ์ปริญญา

มหาบัณฑิต). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, บัณฑิตวิทยาลัย, สาขาวิชาวิทยาศาสตร์พัฒนาการ.

พัชรา เอี่ยมกิจการ. (2553). การพัฒนาแบบจำลองการผลาณพลังงานการรณรงค์-การให้การศึกษาเพื่อการควบคุมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แก่เด็กและเยาวชนในสถานศึกษา. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, บัณฑิตวิทยาลัย, สาขาวิชานิติศาสตร์.

อัญญา มุรรัตน. (2557). ผลของโปรแกรมการสร้างแรงจูงใจต่อพฤติกรรมป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่นตอนต้น. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, บัณฑิตวิทยาลัย, สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์.

Ajzen, I. (1991). The theory of planned behavior. *Organizational Behavior and Human Decision Processes*, 50, 179-211.

Armitage, C. J., Rowe, R., Arden, M. A., & Harris, P. R. (2014). A brief psychological intervention that reduces adolescent alcohol consumption. *Journal of consulting and clinical psychology*, 82(3), 546.

Bandura, A. (1986). *Social foundations of thought and action: A social cognitive theory*. New Jersey: Prentice-Hall.

Dijkstra, A., Sweeney, L., & Gebhardt, W. (2001). Social cognitive determinants of drinking in young adults: Beyond the alcohol expectancies paradigm. *Addictive behaviors*, 26(5), 689-706.

Gollwitzer, P. M. (1999). Implementation intentions: strong effects of simple plans. *American psychologist*, 54(7), 493.

Gollwitzer, P. M., & Sheeran, P. (2006). Implementation intentions and goal achievement: A meta-analysis of effects and processes. *Advances in Experimental Social Psychology*, 38, 69-119.

House, J. S. (1981). *Work, Stress and Social Support*. MA: Addison-Wesley: Reading

McEachan, R. R. C., Conner, M., Taylor, N. J., & Lawton, R. J. (2011). Prospective prediction of health-related behaviours with the theory of planned behaviour: A meta - analysis. *Health Psychology Review*, 5(2), 97-144.

Rotter, J. B. (1966). Generalized expectancies for internal versus external control of reinforcement. *Psychological monographs: General and applied*, 80(1), 1.

Schwarzer, R. (2008). Modeling health behavior change: How to predict and modify the adoption and maintenance of health behaviors. *Applied Psychology*, 57(1), 1-29.

Wilson, H., Sheehan, M., Palk, G., & Watson, A. (2016). Self-efficacy, planning, and drink driving: Applying the health action process approach. *Health psychology*, 35(7), 695.

Translated Thai References (ส่วนที่แปลรายการอ้างอิงภาษาไทย)

- Duangpornprasert, K. (2010). *Media Exposure, Knowledge, Attitude, and Participation in Solving Problems of Alcohol Use among Adolescents in Bangkok*. (Master's Thesis). Chulalongkorn University, Graduate School.
- Eamkijkarn, P. (2010). *The development of a synergistic campaigning - educating model for alcohol consumption control among children and youth in school setting*. (Doctoral dissertation). Chulalongkorn University, Graduate School, Communication Arts.
- Moonrattana, A. (2014). *The effect of motivation promoting program on alcohol drinking prevention behaviors among early adolescents*. (Master's Thesis). Chulalongkorn University, Graduate School.